

[Bjørn Elmquist]

i 1973 har haft en fremgang i beskæftigelsen i følgeerhvervene, hvad landbruget angår. Fra 1972 til 1978-79 er beskæftigelsen i disse erhverv steget med næsten 10.000, og deraf er langt den største del kommet inden for beskæftigede i byggesektoren, byggematerialefremstillingen; hele 9.000 er blevet beskæftiget mere her. Dette være blot sagt som et yderligere aspekt i debatten om landbrugets muligheder i samfundet, det er ikke, for at landmændene skal få det bedre – i hvert fald ikke kun derfor – at jeg går ind for bedre muligheder for landbrugserhvervet. De, der er bange for, at landmændene og landbofamilierne skulle drage unødigt fordel af sådanne bedre produktionsmuligheder, kan se til skatte- og afgiftsministerens forslag om, at han mener, det er muligt at sondre mellem erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig gæld. Det er muligt, at man også via den ordning kunne sikre sig, at bedre muligheder i landbrugserhvervet ikke kun blev landbruget til fordel.

Anders Poulsen (V):

Dette er jo godt nok landets frieste talerstol, men jeg synes dog, der skal være en grænse for, hvilke påstande der må komme fra denne talerstol, og det er specielt hr. Kurt Hansen fra VS, jeg tænker på i den forbindelse: jeg tror, hr. Kurt Hansen nævnte 11 punkter om landbrugets beskatningsforhold, som alle var mere eller mindre forkerte. Jeg skal kun trække nogle enkelte punkter frem og rette nogle af de værste fejl i de fremsatte påstande.

Om landbrugets besætninger nævner hr. Kurt Hansen, at disse indgår med for lave priser ved formueopgørelsen. Det er sådan, at de aftalte skalapriser på landbrugets besætninger udgør ca. $\frac{2}{3}$ af handelspriserne. Disse $\frac{2}{3}$ svarer til fremstillingsomkostningerne, og dette princip er fuldstændig analogt med det princip, man anvender f.eks. ved opgørelse af varelagre; man har også adgang til at optage varelagre til produktionspriser.

I øvrigt vil jeg gerne i den forbindelse nævne, at hvis man anvendte højere priser på landbrugets dyr ved formueopgørelsen, ville det medføre, at man indkomstbeskattede noget af avancen, som jo netop udgør den sidste tredjedel på disse dyr, på et tidspunkt, hvor avancen ikke var realiseret. Der er altså

ganske god begrundelse for den værdiansættelse, disse indgår i formuen med.

Hr. Kurt Hansen satte også spørgsmålstegn ved den skattefrie avance. Der er kun grund til i den forbindelse at sige, at skattefrie avance i forbindelse med realisation af en stambesætning beskatningsmæssigt ganske naturligt modsvares af, at der ikke er fradragsret for forskellen imellem købspris og skalapris ved etableringen af en sådan stambesætning; der er altså symmetri i tingene på dette område.

En anden ting, hr. Kurt Hansen nævner, er afskrivningsspørgsmålet. Deroverfor er der vel grund til at sige, at der ikke kan foretages nogen skattemæssig afskrivning, uden at det modsvares af en tilsvarende slitage på disse driftsaktiver. Hr. Kurt Hansen nævner, at den skattemæssige afskrivning er uden en likviditetsmæssig belastning. Ja men der er altså grund til at sige, at disse nødvendige investeringer i afskrivningsberettigede aktiver i allerhøjeste grad netop belaster likviditeten i enhver virksomhed i dette samfund og naturligvis også belaster likviditeten i en landbrugsvirksomhed.

Hr. Kurt Hansen var også inde på vedligeholdelsesudgifterne på landbrugets stuehuse og nævnte i den forbindelse, at fradrag for disse vedligeholdelsesudgifter indebærer, at stuehusene landet over er blevet forbedret. Det er naturligvis ikke rigtigt; der er ikke adgang til at fradrage én eneste krone i den skattepligtige indkomst, som vedrører forbedring på stuehusene.

Sluttelig vil jeg blot sige, at der var langt flere urigtige påstande i det af hr. Kurt Hansen fremførte, men der er kun tid til at gå ind på disse tre områder.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne takke for de forskellige tilkendegivelser, der er kommet vedrørende dette vigtige problem, som vi i dag har på dagsordenen.

Jeg kunne måske indledningsvis udtale min forbavelse over, at hr. Arne Bjerregaard stadig væk forbavses over, at hr. Niels Anker Kofoed skifter opfattelse på ganske kort tid, fra dengang han havde ansvaret for landbrugsministeriet og til nu, hvor han er oppositionens ordfører for forespørgslen. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Arne Bjerregaard er så for-